

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVI nr. 4258

4 pagini — 20 bani

Joi 19 iunie 1958

Reducerea timpului de executare a construcțiilor și a prețului de cost

Inițiativa constructorilor de la Hunedoara poate fi extinsă și pe alte șantiere

Ziarele de ieri au anunțat o nouă inițiativă. Este vorba de inițiativa constructorilor de locuințe din Hunedoara, pornită pentru reducerea timpului de executare a construcțiilor și a prețului de cost. În legătură cu aceasta, redactorul nostru I. Ficiu a adresat câteva întrebări tovarășului ing. RADU BRIESE, director al direcției marilor șantiere din Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții.

— Ce importanță prezintă inițiativa constructorilor de la Hunedoara pentru șantierele din țară?

— Principala problemă care se pune în momentul de față în construcții este reducerea prețului de cost al lucrărilor. De aici și marea importanță pe care o prezintă inițiativa pornită la Hunedoara. Îndeplinirea angajamentului de reducere a prețului de cost pe metru pătrat de

suprafață locuibilă sub 2000 de lei, pe care și l-au luat constructorii hunedoreni, va aduce — în cazul celor 1500 apartamente care sînt prevăzute în acest cvarial — la o economie echivalentă cu costul a circa 35 de apartamente. Faptul că s-au organizat brigăzi complexe și lucrările se vor executa de acum în lanț, ne dă toată certitudinea că angajamentul luat cu privire la reducerea timpului de executare a construcțiilor și deci și a prețului de cost, va fi nu numai realizat ci și depășit.

— Care sînt perspectivele de extindere a acestei inițiative și pe celelalte șantiere de construcții a. paritind de direcția pe care o conduceți?

— Măsurile care s-au preconizat a se aplica pe fiecare șantier în parte, va face posibil ca prețul de cost al metrelui pătrat de suprafață locu-

bilă să scadă chiar în anul acesta sub 2.000 de lei. Totodată, suprafața locuibilă a unui apartament va crește de la 35-45 la sută, cît a fost anul trecut, la 50 la sută. Iată deci că în urma analizei efectuate s-a ajuns la concluzia că putem construi mai ieftin și mai confortabil. De altfel, pe unele șantiere s-a și trecut la aplicarea măsurilor luate. În Valea Jiului, de pildă, la blocurile de la Livezeni s-a trecut la relocarea proiectelor. Un asemenea apartament va costa circa 60.000 lei, față de 90.000 cît costa cînd se construia după vechile metode. Tot ați, din luna mai a început construirea de locuințe cu cofraje de aluminiu al cărui preț de deviz pe apartament este de 50.500 lei față de media de 85.000 lei, cît roșea anul trecut. Lucrind însă cu brigăzi complexe, în lanț și luîndu-se pe șantier măsuri economice și acest preț de cost va fi redus după ultimele analize cu 7 la sută față de deviz.

— Ce măsuri s-au luat pentru realizarea acestor obiective și cum trebuie să acționeze trusturile de construcții aparținind de direcția a. conducători pentru aplicarea inițiativei de la Hunedoara pe toate șantierele?

— Departamentul Construcțiilor a și format cinci brigăzi de specialiști care au plecat la marile unități de construcții din țară, unde au sarcina să studieze proiectele și posibilitățile de reducere a prețului de cost luînd măsuri corespunzătoare de comun acord cu conducătorii șantierei. Se va urmări în deosebi reducerea consumurilor de materiale, folosirea lor mai rațională și eventual, înlocuirea celor deficiente sau scumpe, în această acțiune pe care am început-o anul acesta, trebuie să spunem că vom refuza orice proiecte de execuție care nu se vor lucra în lanț și alți prețuri de cost pe care ni le-am propus să-i realizăm. De aceea, solicităm pe beneficiarii noștri precum și pe proiectanți să treacă la realizarea unor proiecte mai realiste care să concure la reducerea prețului de cost al construcțiilor. Cîi privește conducerea trusturilor, ele trebuie să studieze cu multă atenție posibilitățile de aplicare concretă pe fiecare șantier a valoroasei inițiative de la Hunedoara. Crearea condițiilor pentru organizarea lucrului în lanț și formarea de brigăzi complexe pe fiecare șantier, trebuie să fie o obligație pentru fiecare șef de șantier, maiștru și tehnician.

Protejarea conductelor petrolifere prin iniecții de curent electric

PLOESTI (de la corespondentul nostru). — Unul dintre cele mai importante obiective din activitatea Institutului de Proiectări Șchele din orașul Ploesti îl constituie problema protejării conductelor petrolifere pentru produselor petrolifere. Datorită acțiunii mediului incon-

jurător acestea sînt supuse distrugerii, pierzîndu-se astfel anual însemnate cantități de metal. În urma cercetărilor terenului traversat de conducte, s-a văzut că cea mai eficientă protecție a conductelor se poate face prin iniecții de curent elec-

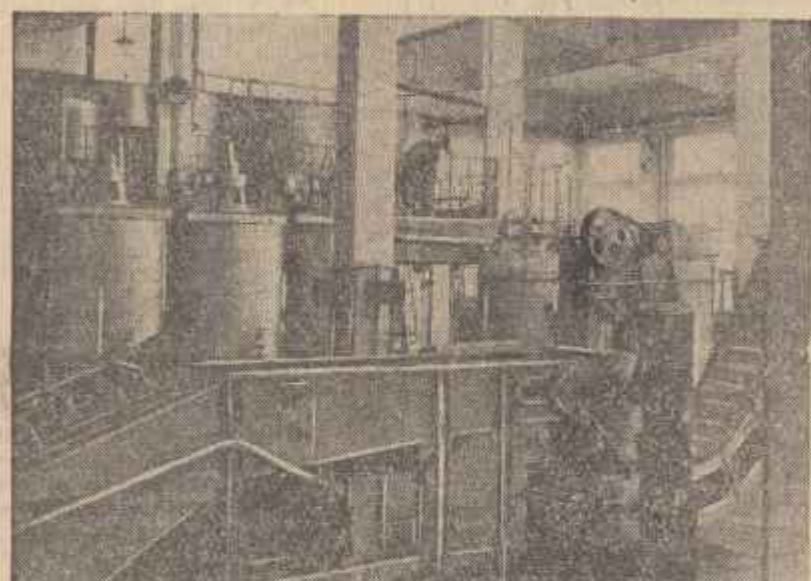
tric în conducte, sau utilizarea unor dispozitive din aluminiu, magneziu sau zinc. Ca prim rezultat, Institutul de Proiectări Șchele a reușit să execute cercetări și proiecte pentru izolarea pe această cale a peste 1000 km. de conducte.

Punctul pe i

— În sfîrșit, am obținut referatele, puteți semna!...
Desen de GH. CHIRIAC

DIN NOUA RECOLTĂ DE FRUCTE

Pentru această campanie de fabricație, la întreprinderea de conserve și sucuri din Rîureni, regiunea Pitești, s-a făcut o serie de pregătiri menite să sporească simțurile producției. Se vor produce cantități mai mari de dulceturi, compoturi și siropuri.

În cîșeu: Un aspect din sala de fabricație. Foto: AGERPRES

Și-au lepădat masca

Puterile imperialiste au hotărît să-și lăpădească masca. Față de evoluția evenimentelor din Liban ele s-au gândit că or fi bine să adopte o aparență de bună credință față de opinia publică de spectaculoasă altă timp cît mai nădărnice tînăr speranțe că agenții lor autohtoni o vor scoate la capăt. Cînta Pandoră din Washington este însă acum goală. Nu mai există nici un dram de speranță. Minia poporului libanez a îmbrăcat haina unor acțiuni altă de energie și decizie înaintărilor le-a apărut evident că mîsurile guvernamentale procedurale de la cîrmă statului este o chagiu de doar de timp.

În fața acestei situații, cercurile conducătoare ale puterilor occidentale pregătesc o intervenție armată în Liban în această țară.

La Londra, purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe britanic a refuzat — în declarațiile pe care le-a făcut — să excludă posibilitatea unei intervenții în Liban. La Washington, purtătorul de cuvînt al Casei Albe a declarat că nu are de făcut nici un comentariu în legătură cu știrile privitoare la posibilitatea unei intervenții a forțelor americane în Liban.

Ziarul „Washington Post” scria în legătură cu aceasta: „S.U.A. au furnizat ajutor militar guvernului din Beirut, dar s-au abținut de a folosi puterea în fața din Mediterană. Consiliul de Securitate al O.N.U. a trimis o echipă de inspecție... dar dacă toate aceste jurnale de mîsură nu vor fi suficiente, occidentul va fi pus în fața necesității de a examina posibilitatea unor acțiuni mai drastice din partea războiului, ca singura alternativă față de pierderea prestigiului și influenței în Mediterană războiului.”

În momentul de față se caută doar un pretext pentru adîncirea pe față a agresiunii.

armate pentru a asigura adăpostul cetățenilor americani din Liban... Se crede că dacă guvernul libanez ar fi răsturnat de către rășcușii guvernului american ar fi determinat fără îndoielă să debarce forțele în Liban pentru a evita molestarea cetățenilor americani.

Ne întrebăm în acest caz, s-ar închipui dacă și alte state ar lua măsuri similare în vederea erodării cetățenilor lor. Lădăm însă deoparte, deocădată, această ipoteză, deoarece apare evident că guvernul S.U.A. nu de dragul cetățenilor săi ar debarca în Liban. Nu de alta dar această grîdă subită pentru americanii aflați peste grînișă s-a născut cum peșea noaptea. Ne amintim că dl. Dulles vorbea nu de mîsurile de urgență americane din Indonezia cu totul altele.

Pe atunci, el pretindea că Washington nu poate purta răspunderea pentru acțiunile americane în afară grînișelor țării. Ce s-a așchimbă între timp?

La ultima sa conferință de presă, dl. Dulles a declarat față de „Starea Unite” vor putea folosi în anumite condiții, forța militară... pentru a trece la sugrumarea trupelor populare libaneze. Întrebat de ziaristi dacă Statele Unite vor da curs nămii chemării O.N.U., secretarul de stat a răspuns negativ afirmînd că S.U.A. ar putea să intervină și în alte cazuri, însă a refuzat să prezinte care vor fi aceste cazuri. Apore evident, în lumina acestor afirmații, că Statele Unite caută în momentul de față o bază formală pentru declanșarea intervenției lor militare în Liban.

Intervenția imperialistă, preconizată împotriva poporului libanez, îngrijorează profund întreaga opinie publică internațională. Debarcarea unor forțe străine în Liban, or încerca în mod serios situația internațională și ar afecta, de bună seamă, nu numai regiunea respectivă și în alte cazuri, înțelegem intervenția forțelor S.U.A., impo-

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

ținută unui popor arab ar deschide un pericol foarte mare de război în Orientul Apropiat și Mijlociu și ar primejdiu pacea în întreaga lume. Cel ce pregătește agresiunea, să-l de-șoara amîna la acțiunile sale împotriva poporului libanez, înțelegem libanului va primi o răspuns, și fără îndoielă că această va fi mîsură sigură decît în cazul Suezului.

EUGEN PROEBUS

Primirea ministrului Franței la București de către vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Athanase Joja

Miercuri, 18 iunie a.c. vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Athanase Joja, a primit în audiență pe ministrul Franței la București, Jacques Emil Paris.

Materie primă pentru fabrica de plăci aglomerate

BRILA (de la corespondentul nostru). După cum se știe, la Brila s-a construit o mare întreprindere pentru valorificarea rațională a lemnului de salcie și plop. Prin achiziție, aici se vor produce plăci aglomerate din lemn, care vor înlocui panoul la producția de mobilă. Plăciile aglomerate din lemn de plop și salcie vor fi de asemenea folosite cu succes la construcția de vagoane, vase, fluviile și maritimă, la lucrări interioare de locuințe.

În aceste zile, constructorii și montorii fabricii pregătesc condițiile pentru începerea parțială a producției.

Paralel cu aceste lucrări, muncitorii din ocolurile silvice din băștile Brăilei și lunca Sireului au început pregătirea materiei prime pentru începerea producției. S-a și tăiat pînă acum cantitatea de 25.000 m.c. lemn de salcie și plop și a început expedierea materialului la fabrică.

La Paris se deschide miine

O expoziție cu vânzare a unor produse românești

Miina dimineață în saloanele de la etajul I ale marilor magazine „Louvres” din Paris, se inaugurează o expoziție cu vânzare a obiectelor de artă, de artizanat și a unor produse ale industriei bunurilor de consum din Republica Populară Romînă.

Expoziția deschisă între 20 iunie și 15 august a.c. va prezenta vizitatorilor cîteva aspecte ale țării noastre din domeniile: folcloric, turistic, artistic și comercial. Într-un cadru tipic românesc, parizienii vor putea admira și cumpăra, printre altele, obiecte naționale, broderii, argintărie, obiecte de marmură și ceramică, măști rare, cărți, discuri cu cîntece populare și muzică ușoară etc. În fiecare zi, în cadrul expoziției, vor rula filme românești.

LA TIMIȘOARA, PE CANALUL BEGA

Foto: EMIL SIRGEA

Vom îndeplini sarcinile de plan la toți indicii stabiliți

Telegrama colectivului uzinei „1 Mai” — Ploesti adresată Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Cu prilejul aniversării a 10 ani de la naționalizare și a 50 de ani de la înființarea întreprinderii, colectivul uzinei „1 Mai” din Ploesti a adresat o telegramă Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne. În telegramă se spune: „În cei 10 ani de rodnică activitate, colectivul uzinei noastre constient că de acum lucrăm pentru el și nu pentru a mîni de capitaliști, a pornit sub conducerea înțeleptă a partidului, la construirea unei noi, socialiste, obținînd rezultate care nu se puteau concepe în regimul burghez-moșieresc. Dintr-un atelier de reparat utilaj petrolifer, s-a rîd cat cu sprîjului U.R.S.S., o uzină puternică, echipată cu utilaj modern de înaltă productivitate, ce produce astăzi instalații complete de utilaj petrolifer de înaltă tehnicitate pentru nevoile interne și pentru export.”

Încheierea telegramelor se arată: „Cu această ocazie ne angajăm în fața partidului și guvernului să îmbunătășim continuu calitatea utilajului petrolifer și să-l ridicăm grație de tehnicitate la nivelul tehnicii mondiale. Printr-un regim sever de economie la materiale și scule, prin aplicarea în producție a metodelor avansate de muncă și intensificarea întrecerilor socialiste vom îndeplini sarcinile de plan pe anul 1958 la toți indicii stabiliți, contribuind astfel la întărirea continuă a economiei patriei noastre, Republica Populară Romînă.

Reportaj de sezon

La cantine, în anotimpul zarzavaturilor și legumelor proaspete

În această perioadă a anului, zarzavaturile și legumele proaspete, cîmînă de sezon, sînt în deosebi apreciate și solicitate pentru masa zilnică. E firesc, de aceea, ca și cîntinile să le folosească la cîntină, la meniuurile ce le pun la dispoziția abonaților lor. Trebuie ocazia nu e făcută însă la fel în toate părțile și asta ne-o arată consumările cîntinilor dintre corespondenții noștri regionali: C. AZOITE (Craiova), M. BERAM (Iasi), I. VIRGIL (Timișoara), ca și cele ale reportajului nostru S. MANEA (la Cluj).

Nu vă împărtășim nici o nouă dacă inserăm constatarea că meniurile ce le oferă cîntinile sînt, în primul rînd, oglinda fidelă a preocupărilor responsabililor respectivi.

La cîntina nr. 5 a Uniunii Regionale a Cooperativelor Meșteșugărești din Cluj, datorită preocupării de a oferi abonaților mîncăruri de sezon, celor 2400 salariați care iau zilnic aici masa, li s-a servit — din primul moment al apariției pe piață a zarzavaturilor și legumelor — supe de gălușă sau de mîncăruri, mîncăruri cu mazăre și spanac, salată verde etc. Această constatare este valabilă și pentru cîntina din Cluj, unde „Janos Herbak” din Cluj, unde mîncărurile sînt variate, consistente, și unde nu lipsesc la masă salatele verzi sau de castraveți și diferite preparate de legume. De altfel, la majoritatea cîntinilor din Cluj există preocuparea de a pregăti mîncăruri de sezon.

Am putea, totuși, să vorbim în acest oraș de excepție ce o face de această regulă unele cîntine, cum e de pildă cîntina salariaților universitarii „Victor Babeș”, care pînă la ora actuală n-au gustat mîncăruri singur mîncare de mazăre. Și nu se poate spune că la Cluj nu s-a găsit mazăre pe piață în cantități foarte mari.

Cuvîntul acesta „mazăre” ne mai amintește un fapt regretabil, în materie. Nici la cîntina nr. 1 T.R.C.L. Craiova (responsabil Vasile Vîrșan) nu se găsește mazăre, pentru că personalul acestei cîntine s-a lăsat să o prepare sub motiv că... scoaterea boabelor din păștelă le dă mult de lucru. Muncitorii de la această cîntină sînt nemulțumiți și de faptul că în plin sezon al salatei fripturice ca și mîncărurile scumpe sînt servite fără salată. Mai „privilegiați” sînt cei ce mîncă la cîntina nr. 2 a T.R.C.L. Craiova (responsabil Gh. Rusu) unde legumele și zarzavaturile sînt folosite din abundență la pregătirea mîncărurilor.

(Continuare în pag. 5-a)

COJOCELUL DE NUNTA

Azul trecut, în primăvară, sau poate ceva mai devreme, așa cum pe la sfîrșitul lui februarie, cei doi frați Dolea s-au întîlnit pe o uliță mare a Hirteșilor.

— Mai Niculae! Ia fă-te-noua nite! Am ceva de vorbit cu tine.

George Dolea parea minios. Frîmțat în mîini cîrja lustruită de alun pe care o purta nu din cauza bătrîneții — are doar 40—48 de ani — ci fiindcă așa se obișnuise: seara mai ales, își mai lăsa cîrja în cale și bine să aibă omul un băț în mînă.

Niculae Dolea a trecut drumul și s-a apropiat de fratele său.

— Bună seara, nene. Încotro ai pornit-o?

Între cei doi frați dacă sînt trei sau patru ani diferență. Totuși Niculae nu-i spunea fratelui său de cît „nene” și „dumneata”, ori „matală”, ori „mătălică” după cum devine cazul.

— E adevărat ce-am auzit?

— Știu eu ce-ai fi auzit matală?

— Tu să nu faci pe nimeni cu mine. Dreptu-i că vrei să-ntîrînezi pămîntul de la taică?

— Nu-ntîrîneș nimic.

— Dar în tovarășie nu te-ai scris?

— În întocmire, m-am înscris — își corectă mezinul fratele mai mare.

— Apoi?

— M-am înscris și ce-l asta? Ce caută aici înstrăinarea pămîntului?

Nene, nene, eu te știu pe mătălică om cu scun la cap, nu din ala de se ia după vorbele altora.

— Bine, bine, lasă asta. Dar pe mine întrebă-mă-ai?

— Cîrja de alun nu-ți mai gîsească astm-pîr în mînă, George Dolea.

— Bine, Niculae, bine! Am înțeles! Vini să-ți faci de cap. Fă-ți! Te țineți în țară sau în țară în țară de țară?

— Nene...

— Pînă acum am fost bun, Nene în supe, nene în jos. Acum nu mai ai nevoie de mine, n-ai ce mai întrebă, văd eu.

— Ba să mă țeri nene, n-am vorbit asta-îară de întovărășire...

— Am vorbit și ce-ți-am spus?

— Ca să nu mă grăbeșc.

— Și m-ai ascultat, mai mult de-o gramă!

— Nene, m-am sfîșnit și eu cu mîna. Am zis că e mai bine așa. Mai ales că în întovărășire s-a rîșnit și o fermă. Am scotit că nu-i rău să intru și eu în țară.

— Oii, zis noi? Ei, pînă dac-ai zis noi, așa ce să mă zic eu, fratele tău ala mare și prost. Să-ți bun!

— Stai, nene...

— Nu mai am la ce te sta. Alti doar vreau să-ți spun: la toamnă, dacă-i avea nevoie, așa mea ție deochiă. Din pămînt cît am, un sac cu grînie, de să-mîntă sau pentru casă, se gîsește și pentru tine.

— Doga-ba-te super, nene. Dac-o fi cum zici, am să vin și-o să-ți spun: nene am gresit, ai avut dreptate, Rușinea asta s-o am eu. Ești fratele meu și n-o să-mi dai capul. Dar de ce nu zici matală că ar putea fi și încoer. Și dacă va fi așa — și cred că va fi — ști că eu bani nu-ți cer: lini dai spîntîn de la tata pe ele...

— Iar fi plăcut mult lui Niculae ca și fecioru-său să poarte la nuntă — cum este obiceiul prin părțile locului — un spîntîc alț de frumos. Dar pînă la însoțitorii lui mai trebuia să cîrșă apă pe Argeș la vale...

Ce o asta „spîntîc”? Prin acest cuvînt este denumit un cojocel înfiorat, lung pînă la genunchi, cusut cu beteală și fururi de argint — una dintre cele mai frumoase piese din prea frumosul port mușcală. E treaba filologilor să afle cum a ajuns să fie numit așa acest cojocel de nuntă, la flăcăii din Muscel. Cel lăsat de bătrînul Dolea flăcăului mai mare e vestit în tot satul pentru mîntăria cu care e lucrat, pentru coloritul lui viu și armonios.

— Trece timpul, a venit vara. Niculae Dolea muncea în întovărășire. George Dolea, de unul singur. S-a nimerit însă că țarlaua întovărășirii...

Și să cadă chiar în spatele gospodăriei lui, li avea fără să vrea sub ochii de dimineață și pînă seara. Așa a văzut George Dolea că întovărășii au pus și porumb și cartofi și sfeclă, ba chiar și fasole. În țarlă se separă, desigur. Asta avea mare importanță pentru el la atît de ce: în țară, cînd discutase cu fratele mai mic, li spusese acestuia: — Mai Niculae, o fi bună întovărășirea nu zic nu, dar nu prin părțile noastre. Tu nu te uita? Sîntem în coasta muntelui. La noi — mai multă păgîne și livadă — cu ce să faci tovarășe? Pămîntul arabil cîi avem îl punem cu porumb. Pe ogorul tui însă e altceva, faci ce vrei. Dacă ai nevoie, sîmeni și cîteva rînduri de cartofi, ba mai bași și cîteva culturi de fasole.

— Și dacă le voi separa, nu-l tot ala? — Ia întrebă Niculae. Cînd ai pămînt întins poți să-ți permiți...

— Permite-ți tu atunci și lasă-mă-n pace. Plăgăritul are și el o socotelă: dacă nici altă lucră nu ți-i în palma noastră de pămînt trebuie să scotem cît mai mult. El, dar ce să-mi mai bat capul cu tine — ia replică morocnă George Dolea. Fă cum vrei. Din partea mea, scrie-ți în tovarășie, eu nu mă supăr.

Și cu toate astea, după cum atî văzută, s-a sunărat. Flăcăul „nu l-a trebat pe el”. Acum război de văzut „cine scoate mai mult”.

Să vă văzut lucrul acesta în toamnă — la strînsul recoltei. Mai în țară la George Dolea, fratele mai mare. El a scos ce de obicei, 2000 de kg porumb la ha și aproape 10.000 kg cartofi.

În toamna aceasta avea însă chelouță mai mare. Protecția să-și înlocuiea flăcăul și avea ambiție să-l înlocuiea la nuntă în spîntîc și să-l o petrecere să se dădă pomina. Pentru asta însă i-ar mai fi trebuit în plus cîteva saci de boabe, să-i vîndă și să facă bani. Cu cîndă, își dădă seama George Dolea că ajunsese la vîrsta frătelui mai mic. De dus însă să-i ceră, nu s-ar fi dus nici în ruptul capului...

Și apoi putea fi sigur că mezinul li priosește ceva? Cu el nu mai vorbea de mult. Se mai întîlnise prin sat — bună ziua, bună ziua, dar atît. Ca să afle ceva, l-a oprit odată pe George Dolea.

— Ei, măi așa — l-a întrebă el — cum atî țiești cu întovărășirea voastră?

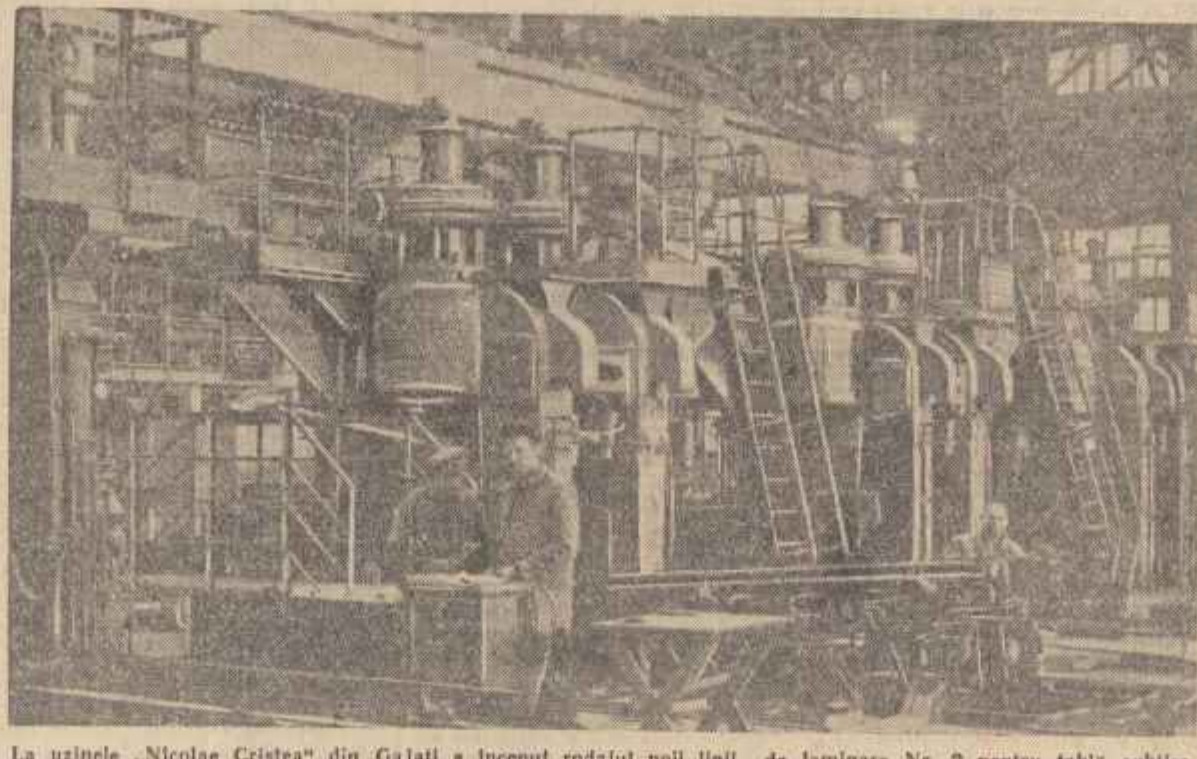
— Bine, nene George, cum să țiești? Eu am avut numai 16 ani dar am scos bucate bune la ha. (aproximativ 2 vagoane de fin, 4200 kg porumb, 15.000 kg cartofi...) și m-ai venit partea mea 2200 kg de fin, 1100 kg cartofi, 500 kg porumb și 110 litri de țuică. Am mai lăsat fasole, sfeclă și altele.

Niculae din dumitale a cîștigat înțelegerea mea, a avut și pămînt mai mult și zile muncă mai multe — întrebă-l să țiești ce mai bucate a dus acasă.

— Ce să-l întreb? — s-a buzurăcut ANA CRISTEA

(Continuare în pag. 2-a)

Noua linie de laminare de la Galați ÎN PEAJMA INTRARII ÎN FUNCȚIUNE

La uzinele „Nicolae Cristea” din Galați a început rodajul noului linii de laminare Nr. 2 pentru tablă subțire. În cîșeu: Un aspect al noului linii de laminare. Montatorii fac ultima verificare a meselor basculante de la cîrja Duo.

Foto: AGERPRES

